

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 27. oktobra rīkojums — REWE-Zentral AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

(Lieta C-22/10 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Clina” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “CLINAIR” — Reģistrācijas atteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas izvērtējums — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 63/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: REWE-Zentral AG (pārstāvji — M. Kinkeldey un A. Bognár, Rechtsanwältin)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — R. Pethke) un Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (pārstāvis — N. Lützenrath, Rechtsanwalt)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (sestā palāta) 2009. gada 11. novembra spriedumu lietā T-150/08 REWE-Zentral/ITSB, ar kuru Pirmās instances tiesa ir noraidījusi prasību atcelt ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 15. februāra lēmumu, ar ko ir atteikts reģistrēt vārdisku apzīmējumu “Clina” kā Kopienas preču zīmi attiecībā uz noteiktām precēm, kas ietilpst 3. un 21. klasē, apmierinot agrākas Kopienas vārdiskas preču zīmes “CLINAIR” īpašnieka iebildumus — Divu preču zīmju sajaukšanas iespēja — Atbilstošu faktoru visaptveroša vērtējuma neveikšana saistībā ar sajaukšanas iespējas izvērtējumu — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) REWE-Zentral AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 80, 27.03.2010.

Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 28. oktobra rīkojums (Judecătoria Focşani (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Frăsina Bejan/Tudorel Muşat

(Lieta C-102/10) ⁽¹⁾

(Reglaments — 92. panta 1. punkts, 103. panta 1. punkts un 104. panta 3. punkta pirmā un otrā daļa — Tiesību aktu tuvināšana — Transportlīdzekļa īpašnieka obligātās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas režīms — Brīvprātīgās apdrošināšanas līgums — Nepiemērojamība)

(2011/C 63/28)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Judecătoria Focşani

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Frăsina Bejan

Atbildētājs: Tudorel Muşat

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Judecătoria Focşani — LESD 49., 56., 57. panta, 59. panta pirmās daļas un 169. panta, kā arī Padomes 1983. gada 30. decembra Otrās direktīvas 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu (OV L 8, 17. lpp.), Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana (OV L 228, 1. lpp.), Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/14/EK attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu lietošanu (OV L 149, 14. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīvas 2009/103/EK par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību (OV L 263, 11. lpp.), interpretācija — Transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšana — Apdrošināto transportlīdzekļu radītie zaudējumi — Valsts tiesību akti, kuros paredzētas patērētājiem nelabvēlīgas izņēmuma no apdrošinātā riska klauzulas — Tādi izņēmuma no apdrošinātā riska nosacījumi, kas pārsniedz direktīvās paredzētos — Valsts tiesas tiesības norādīt uz izņēmuma no apdrošinātā riska klauzulas spēkā neesamību

Rezolutīvā daļa:

- 1) Obligātās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas režīmam saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu, kas ieviests ar

Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīvu 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību,

Padomes 1983. gada Otrā direktīvu 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu,

Padomes 1990. gada 14. maija Trešo direktīvu 90/232/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu,

Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. maija Direktīvu 2000/26/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu lietošanas civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ar kuru tiek grozītas Padomes Direktīvas 73/239/EEK un 88/357/EEK (Ceturta direktīva par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu), un

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/14/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 72/166/EEK, 84/5/EEK, 88/357/EEK un 90/232/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/26/EK attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu lietošanu,

nav pretrunā tādi valsts tiesību akti, kuros ir paredzēts, ka apdrošinātājs saskaņā ar mehāniskā transportlīdzekļa īpašnieka brīvprātīgās apdrošināšanas līgumu neizmaksā apdrošināšanas atlīdzību par radītajiem zaudējumiem, ja šo transportlīdzekli ir vadījusi persona, kura atradās alkohola reibuma stāvoklī;

- 2) Obligātās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas režīmam saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu, kas ieviests ar Direktīvām 72/166, 84/5, 90/232, 2000/26 un 2005/14, nav pretrunā tādi valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem apdrošinātājam, pamatojoties uz mehāniska transportlīdzekļa īpašnieka brīvprātīgās apdrošināšanas līgumu, nav pienākums nekavējoties atlīdzināt zaudējumus apdrošinātajai personai, kura cietusi negadījumā, un tai nav tiesību saņemt šai apdrošinātajai personai izmaksātas summas atmaksu no personas, kura izraisīja šo negadījumu, tādās apstākļos, ja apdrošināšana risku nesedz sakarā ar izņēmumu no apdrošinātā riska klauzulas esamību.
- 3) Valsts tiesību akti, kuros ir paredzēts, ka apdrošinātājs saskaņā ar mehāniskā transportlīdzekļa īpašnieka brīvprātīgās apdrošināšanas līgumu neizmaksā apdrošināšanas atlīdzību par radītajiem zaudējumiem, ja šo transportlīdzekli ir vadījusi persona, kura atradās alkohola reibuma stāvoklī, ir gan brīvības veikt uzņēmējdarbību, gan pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, ciktāl šādu ierobežojumu var pieļaut, ņemot vērā LESD tieši paredzētos atkāpes pasākumus, vai saskaņā ar Tiesas judikatūru pamatot ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem.

(¹) OV C 113, 01.05.2010.

Tiesas 2010. gada 9. decembra rīkojums (*Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *KMB Europe BV/Hauptzollamt Duisburg*

(Lieta C-193/10) (¹)

(Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Tarifa klasifikācija — MP3/multimediju atskaņotājs — Pozīcija 8521 — Skaņu ierakstīšanas un atskaņošanas aparatūra)

(2011/C 63/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: KMB Europe BV

Atbildētāja: Hauptzollamt Duisburg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht Düsseldorf* — Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2006. gada 17. oktobra Regulu (EK) Nr. 1549/2006 (OV L 301, 1. lpp.), I pielikuma interpretācija — MP 3 atskaņotājs (MP 3 Media Player) — Aparatūra, kurai ir ierobežota spēja reproducēt nekustīgus attēlus un video, bet kuras pamatfunkcija ir skaņas reproducēšana — Klasifikācija Kombinētās nomenklatūras pozīcijā 8519 ("skaņas ierakstīšanas un reproducēšanas aparatūra") vai pozīcijā 8521 ("videoieraksta vai video reproducēšanas aparatūra")

Rezolutīvā daļa:

Kombinētās nomenklatūras pozīcija 8521 Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kuru groza ar Komisijas 2006. gada 17. oktobra Regulu (EK) Nr. 1549/2006, I pielikumā ir jāinterpretē tādejādi, ka no šīs pozīcijas ir izslēgti tādi MP3/multimediju atskaņotāji, par kādiem ir pamata tiesvedība, kuru galvenā funkcija, kas raksturo visu šādu aparātu kopumu, kā to konstatē iesniedzējtiesa, ir skaņas ierakstīšana un atskaņošana.

(¹) OV C 209, 31.07.2010.

Tiesas 2010. gada 22. novembra rīkojums (*Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Secilpar — Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública*

(Lieta C-199/10) (¹)

(Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — EKL 56. un 58. pants — Dividenžu aplikšana ar nodokli — Nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā — Valsts nodokļu tiesību akti, kas paredz kapitāla daļu atbrīvošanu no sabiedrību ienākuma nodokļa)

(2011/C 63/30)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Secilpar — Sociedade Unipessoal SL

Atbildētāja: Fazenda Pública